

Llibres i música en temps de desassossec.

Jaume Vicens Vives. Creative Commons

El nostre treball de cada dia

Amb el títol "El nostre treball de cada dia", Jaume Vicens s'adreçava als seus col·laboradors, alumnes, companys i amics, amb la voluntat de donar-los una empenta en els seus treballs. Va ser el seu darrer article, publicat pòstumament a la revista Serra d'Or (1960).

Per una banda, els deia: «Marxem enmig de les boires i de la nit buscant la sortida auroral. I així avancem d'esma i donem voltes entorn de nosaltres mateixos. A vegades, després d'una forta embranzida que sembla dur-nos més enllà dels límits de la basarda, descobrim que resseguim la nostra pròpia petja... El fet meravellós és que, malgrat aquestes decepcions, continuem avant. Volem la claror dels altres. Estem convençuts que l'hurem. Això ens basta per a compensar el nostre esforç».

Continuava, adreçant-se a un impersonal 'fadrí' que s'havia assegut al seu costat: «Trobarem el pas i la clariana i ens desfarem de la nit i de la boira, si ens proposem realitzacions senzilles i concretes. Hem teixit massa astres i els hem posats massa amunt del cel per a les nostres forces. I ara no ens podem palpar ni els ossos».

I tancava el text, dient-li: «Et proposo que dediquis a la comunitat el teu treball de cada dia; que no defugis des d'ara la responsabilitat que tindràs demà, quan seràs el capdavanter; que no rebutgis l'esperit de progrés ni menystinguis l'herència dels teus pares. I, sobretot, que pensis més en tot allò que hem construït i ens ha fet grans que

no pas en les coses que ens han estat imposades a desgrat, per l'atzar del temps. Amb l'esperit de rancúnia i de revenja, propi dels esclaus, mai no seràs ningú, ni tampoc ho seran els teus. I així tu seràs la terra, i la terra serà teva».

‘Continuem avant’, doncs, fins a retrobar-nos en temps de major normalitat.

Francesc Vilanova Vila-Abadal (Dpt. d'Història Moderna i Contemporània)
Bellaterra, a 15 d'abril de 2020